

НЕДЕЉА 18. ПО ДУХОВИМА
Тоне 8th Ер.188(2Cor. 9:6-11)
Gospel: Lk. 17 (5:1-11)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
Oct. 11TH 2020- Sep.28TH 2020*

Свети мученик Марко пастир

У време Диоклецијана неки Магн, хегемон Антиохијски, пође у лов с војницима. Гонећи некаквог звера видеше војници, како звер прибеже Марку пастиру, који чуваше ту стадо своје. И стаде се звер умиљавати око Божјег човека Марка. Видећи то 30 војника и поучени од св. Марка повероваше у Христа, и одмах бише посечени. Хегемон веза Марка, доведе у град, и позва три брата ковача: Александра, Алфеја и Зосима, и поручи им, да направе мучитељске справе за мучење Марка. Но они сва тројица разговоривши се са св. Марком примише веру Христову, и отказаше поруцбину хегемону. Хегемон их осуди на смрт, и нареди, те им се нали у уста растопљено олово. А светоме Марку по том би одсечена глава, и положена у храм Артемидин, од чега се тај храм Божјом силом сруши.

The Protecting Veil of the Most Holy Mother of God

The Church has always glorified the most holy Mother of God as the Protectress and Defender of the Christian people, entreating, by her intercession, God's loving-kindness towards us sinners. The Mother of God's aid has been clearly shown times without number, both to individuals and to peoples, both in peace and in war, both in monastic deserts and in crowded cities. The event that the Church commemorates and celebrates today proves this constant protection of the Christian people by the Mother of God. On October 1st, 911, in the time of the Emperor Leo the Wise (or the Philosopher), there was an all-night vigil at the Blachemae church of the Mother of God in Constantinople. The church was crowded. St Andrew the Fool for Christ was standing at the back of the church with his disciple

Epiphanius. At four o'clock in the morning, the most holy Mother of God appeared above the people with a veil spread over her outstretched hands, as though to protect them with this covering. She was clad in gold-encrusted purple and shone with an unspeakable radiance, surrounded by apostles, saints, martyrs and virgins. Seeing this vision, St Andrew gestured towards it and asked Epiphanius: "Do you see how the Queen and Lady of all is praying for the whole world?" Epiphanius replied: "Yes, Father; I see it and stand in dread." As a result, this commemoration was instituted to remind us both of this event and of the Mother of God's constant protection whenever we prayerfully seek that protection, that shelter, in distress.

Митрополит Амфилохије позитиван на корона вирус, добро се осећа и стабилног је здравственог стања.

Успешно се опоравља! Носим свој крст учествујући и овом болешћу у патњама људи широм света, рекао је митрополит. Позивамо браћу и сестре на усрдну молитву пуну вере и љубави за Митрополитово што скорије оздрављење, као и за здравље и напредак свих оболелих !

Угледајмо се на Милана
Неколико пута недељно, последњих месеци док смо под надзором од вируса корона, брат **Милан Кеџман** (по његовим речима) јер га то задовољава психички и физички, долази на наше имање и проводи по сат времена уређујући га. Хвала Милане, Слика говори све! Нека драги Господ благослови Вас и Вашу породицу!

ЗА РАЗМИШЉАЊЕ: Многи

људи по незнању више се труде како ће ублажити муке у старости и предсмртној болести него ли како ће се избавити од мука адских у животу после старости и смрти. Беше тако неки нежењен човек, велики среброљубац, који из године у годину све са јачом страшно сабираше себи непотребна богатства. Кад су га питали, на што се труди толико и сабира благо, које је сувишно за његов живот, он одговори: „сабирам за старост. Ово ће ме благо лечити и хранити у старости и болести". И заиста, слутња се његова обистини. У старости га спопаде тешка и дуготрајна болест. Он је раздавао уштеђена блага лекарима да га лече и слугама да га чувају и хране. Но благо се истроши а болест се продужи. Лекари и слуге га оставише, и он паде у очајање. И суседи му додаваху нешто хлеба до смрти, а по смрти сахрањен би о трошку општинском. На што је наменио био своје благо, на оно је и дао. Бог му је учинио по вољи, и послао му болест, о којој је он говорио, и за коју је велико благо припремао. Све благо његово ипак није могло да ублажи муке његове у овом свету, а чиме ли ће их он тек моћи ублажити у оном? Чиме – кад није понео собом ни вере, ни наде, ни милосрдних дела, ни молитава, ни покајања? Неко виде човека усопшег у великој рајској слави, и упита га, чиме со он удостоји те славе? Одговори човек: „ја сам у земаљском животу био најамник једнога злотвора, који ми никад није најам плаћао; но ја сам све трпео, и служио до краја с надом у Бога". Виде и другог још у већој слави, и кад га упита одговори онај: „ја сам био губав, и до краја, приносих Богу благодарност за то". А онога, који гомилаше новац за болест у старости никад нико не виде у слави рајској у ономе свету.

Сутра је Михољдан, почетак јесењих слава

Православци обележавају празник Светог Кирјака, у народу познати и као Михољдан. После овог разлика крећу и остале јесење славе Томиндан, Срђевдан, Света Петка и Лучиндан.

У Србији се Михољдан слави као крсна слава, али не у великом броју фамилија, највише на приморју, јер је заштитник морепловаца. Према народном веровању од Михољдана наступа права јесен, јер је до Лучиндана тачно три недеље, а изрека каже ”Свети Лука, снег до кука”.

Иначе, Кирјака су монаси поштовали као исцелитеља и утешитеља болесних и невољних. Поживео је 109 година и упокојио се 557. у пустињи где је провео старост и последње године живота

